

Pashto Consonants: An introduction

پښتو بې واک يا اصلي غبرونه: يو تعارف

Faqir Muhammad *

Abstract:

Phonemes are divided in two types' vowel and consonants. Consonants are the basic sounds but they have not any stress and activity without the help of vowels. Consonants are those sounds in producing, the air flow are stop through articulators in mouth. They articulated with complete or partial closer. These sound touch or close the articulators.

We can identify the consonants by three patterns one is voicing second manner of articulation and third is place of articulation. Voicing tells us that articulated sound voice or un voice. The vibration during sound result voice otherwise will un voice.

Manner of articulation describes the type and method in which difficulty caused by narrowing or closure of articulators. Some manners are stops, affricates, trill, flap, nasal, laterals and fricative.

The places of articulation are bilabial, dental, alveolar, velar and glottal. In this paper I discussed briefly about these types with examples.

Key words: Consonants, Voicing, Manners and Points of articulation.

پښتو کښې د بې واک د پاره مختلف نومونه موجود دي، لکه بې واک، اصلي غبرونه اردو کښې ورته مصمتے عربی کښې حروف صحیحہ او انگریزی کښې (Consonants) وئیلے شي۔
د انگریزی کښوننت د یوناني ژبې د لفظ (Consonantem) نه وتلے دے چې معنا یې د یو غبر د بل غبر په مدد پیدا کېدل دي۔ بې واک هغه غبرونه دي چې د دې د ادائیگی په وخت کښې د پړپړوس د لوري راتلونکې هوا ته لاره نیولے شي یا په لاره کښې خه نه خه لږ یا ډېر بندیز سره مخامخ کیږي۔
د فونیم دوه قسمونه خپلواک (Vowels) او بې واک (Consonants) دي۔ خپلواک غبرونه هغه دي چې د ادا کولو په وخت کښې هوا ته هېڅ قسمه بندیز نه وي او دا چې بې واک له معنا او حرکت هم ورکوي۔
اصلي غبرونه د کومکي غبرونو له مرستې نه بغير له خولې نه راوځي۔
د بې واک په تلفظ کښې د هوا په لاره کښې بندیز پیدا کیږي او د خپلواک د مدد نه بغير نه شي ادا کېدلے۔

* Lecturer Bacha Khan Study Centre Bacha Khan University Charsada

”کانسوننت هغه اواز ته وائي چې د هغه د ادا کولو په وخت کېنې د صوتي غړو د تماس له امله د هوا په جريان کېنې، چې د هغه د ادا کولو په وخت کېنې د خولې يا پزې يا د دغو دواړو لارو څخه راوځي، انسداد، احتکاک، يا کوم بل ډول بندش پېښ شي لکه د (ب) يا (پ) د ادا کولو په وخت کېنې چې د دوو شونډو د تماس له امله د هوا په جريان کېنې بندش واقع کېږي يا لکه د (چ) يا (ج) د ادا کولو په وخت کېنې چې د ژبې او اوږې تماس د هوا جريان کېنې بندش پېدا کوي. (۲)

دا قسم بندېز د خلق د کومې او ستونې نه واخله تر شونډو او پوزې پورې په کوم مقام هم کېدلې شي دا بندېزيات او کم هم کېدلې شي، د هوا لاره که لږه يا ډېره ونیولې شي نو دا بې واک گڼلې شي. (۳)

د اواز په پېدائش کېنې د ساه د هوا د اهميت نه انکار نه شي کېدې کله چې دغه هوا د پړپړوس نه راوځي نو په لاره کېنې د مختلفو مرحلو نه تېرېږي. دغه راتلونکې هوا چې کله د غږيزو تارونو چې صوتي لب (Vocal Card) هم ورته وائي. دا يو بل ته نژدې کېږي او د هوا د تگ لاره کېنې بندېز پېدا کوي. په دې دوران کېنې دغه تارونه رپېږي چې د اواز پېدا کولو سبب گرځي.

خليل صديقي ليکي:

”اسی طرح بولتے دخت جو ہوا پیچڑوں سے نکل کر زخے سے گزرتی ہے، اس کو مختلف اعضاے دهن کی حرکات و سکنات کی مدد سے روک دیا جاتا ہے یا اس کے بھاؤ کے زور میں کمی بیشی پیدا کی جاتی ہے۔ اسی گزرگاہ کو بند کیا جاتا ہے یا تنگ، نیم کشاہ یا کشادہ تو وہ اوازیں پیدا ہوتے ہیں، جنھیں نکلی اوازیں یا اصوات کہا جاتا ہے۔“ (۴)

مطلب دا چې د غږ دوران کېنې هوا ته حآ په حآ د مختلفو اندامونو په وسیله بندېز پېدا کېږي، په ژبه کېنې بې واک يا اصلي غږونو ته هغه مقام حاصل دے کوم چې په بدن کېنې هډوکي لري، څنگه چې هډوکي د بدن جوړولو او شکل ورکولو کېنې کردار لوبوي او مضبوطيا ورکوي دغه شان بې واک يا اصلي غږونو د ژبې بنيادي جوړښت کېنې حصه اخلي. که مونږ غور وکړو نو هډوکي تر هغه بې حرکته يا ساکن وي چې تر څو خوزولې شوي نه وي يا حرکت ورنه کړې شي. بس هم دغه شان اصلي غږونه هم بې حرکته وي تر څو چې د خپلواک يا کومکي غږونو په وسیله حرکت ونه مومي. (۵)

بې واک يا اصلي غږونه د ژبې بنيادي او اساسي غږونه دي چې انسان په کېنې خپل جذبات او احساسات بل ته رسوي، خو دا اصلي غږونه د خپلواک يا کومکي غږونو نه بغير خپل کردار نه شي ادا کولې. نه تلفظ کېدلې شي او نه معنا ورکولې شي. دا دواړه د غږ د ادائېگۍ د پاره لازم او ملزوم دي، ځکه چې غږ د حرکت نه بغير ساکن او بې معنې وي کله چې د خپلواک په مدد حرکت ورکړي شي نو بيا تلفظ کېدلې شي. بې واک يا اصلي غږ که هر څو اساسي حېثيت لري او د ذات او بنياد په حواله خپل وجود لري خو د خپلواک حرکت ته هم احتياج لري او بې واک له معنا او جوړښت هم ورکوي. (۶)

مجاور احمد زیار د پښتو بی واک غبرونو شمېره نهه ویشته ۲۹ بنودلې ده (۷) صدیق الله رښتین بی پښتو گرامر کښې شپږ یادوي - محمد گل مومند ، د پښتو ژبې ټول توري دېرش بنودلې دي چې په هغې څلور خپلواک او نور بی واک دي - (۸)

د پښتو ژبې بی واک یا اصلي غبرونه په علامتي یا حرفي صورت کښې دا دي:

ب، پ، ت، ټ، ج، خ، چ، څ، ځ، د، ډ، ر، ړ، ز، ژ، ږ، س، ش، نس، غ، ک، گ، ل، م، ن، ښ، ه
په پښتو غبرونو کښې دوه غبرونه نیمواک (Semi Vowel) دي چې کله د خپلواک او کله د بی واک په بڼه څرگندېږي دغه (و) او (ی) دي -

لس غبرونه د عربي نه مستعار دي چې پښتانه بی په سمه توگه نه شي ادا کولای او د دې د پاره متبادل غبرونه استعمالوي - او څلور خپلواک (Vowel) دي چې دغه نیمواک، خپلواک او مستعار غبرونه د بی واک نه جدا دي -

د بی واک یا اصلي غبرونو د اظهار او وضاحت د پاره درې طریقې استعمالیدای شي اول دا چې غږ اواز لرونکې (Voiced) یا بی اواز (unvoiced) د دې دویم د غبرونو د ادائیگی یا مخرج (Place of Articulation) او درېم د ادائیگی د طریقو (Manner of Articulation) په ذریعه ښکاره کولای شي -

غږن یا اواز لرونکي (Voice)

دې ته مصیبت، مسموع او مجهوره هم وئیلای شي، دا هغه غبرونه دي چې د دې په ادائیگی کښې د تېزۍ او سرعت احساس کیږي او صوتي عنصر هم پکښې په ښکاره توگه معلومېږي، کله چې غږ د صوتي تارونو (Vowel Card) د رپېدلو په وجه پیدا شي نو دې ته غږن یا اواز لرونکې وئیلای شي - د هوا د تگ په وخت کښې که دغه غږیز مزي یو بل ته نژدې شي نو د رسېدلو سره غږ هم پیدا کیږي -
گیان چند لیکي:

"صوتی تارونو کے نزدیک آنے پر ارتعاش سے جو اواز پیدا ہوتی ہے - اسکا اصطلاحی نام (voice) ہے - صوتی تارونو کے دور معمولی حالت میں رہنے پر جو اواز پیدا ہوتی ہے انھیں (Voice less) کہا جاتا ہے -" (۹)

د غږن مثالونه دا دي: ب، م، ذ، ز، د، ډ، ځ، ج، ر، ړ، ږ، ع، غ، ق، گ، وغېره .

د څه غبرونو د ادائیگی په وخت غږ تارونه د یو بل نه لرې وي نو داسې حالت کښې چې کوم غږ پیدا کیږي بی غږه یا بی صدا (unvoiced) گڼلای شي -

”هغه هوا چې د پرپوس څخه بهر ووځي کله چې په ځنجره کښې او درېزې نو مصیتي غبرونه ترې ووځي
..... د غسې هوا په ځنجره کښې راگرځول کله چې کلامي صوت پیدا کړي شي نو هغه ته مصیتي

وايي او په خوله کښې هوا په یو مقام ځنډول غیر مصیتي اصوات پیدا کيږي“ (۱۰)

په غبرونو کښې چې صوتي تارونه (صوتي لب) نه رپيږي او د غر پیداوښت کښې حصه اخلي بې غره
یا غیر مصیتي (unvoiced) گڼلې شي. د بې غره او ازونو مثالونه دا دي:
پ، ف، ث، ت، ټ، څ، چ، ح، خ، ش، ښ، ک، ه، وغیره دي.

د غبرونو مخرجونه یا د ادائیکې مقام (Place of Articulation)

د بې واک غبرونو معلومولو درې طریقې دي، په هغې کښې یوه د غبرونو د ادائیکې مقام یا
مخرج معلومول دي، په دې کښې دا ښودلې شي چې غر د کوم اندام نه ادا کيږي، د غر ادا کولو کښې
د پرپوس نه ترد غریزو تارونو ستوني مری ژبی، تالو، ژبه غاښونه، اوری او شونډې حصه اخلي. د
غبرونو د ځان ځان له مخرج یا وتونځاۍ وي، د دې صحیح ادائیکې او پیژندنه بې حده ضروري ده، د
دې ځایونو تشریح او توضیح او پیژندگلو په دې کښې کيږي.

د غر پوهنې کار هم دا دے چې د غر د نوعیت، توپیر او هغه مقام چې له کوم غر پیدا کيږي
تشریح شي، دا د غر (Phone) تفصیلي او تشریحي مطالعه کوي، هسې خو په اواز کښې د هوا، اوبو،
مرغو او ځناورو اوزاونه هم شامل وي خو غر پوهنه کښې صرف هغه غبرونه په نظر کښې ساتلې شي
کوم چې د انسان له خولې راوځي او د مفهوم د ادائیکې د پاره ضروري دي (۱۱)

د غر ادائیکې کښې د صوتي اندامونو نه علاوه د هوا د کمی، زیاتي، حرکت، آزادۍ او بندېز هم ډېر
اهمیت وي. کله چې هوا د پرپوس نه د مری په لار حرکت کوي نو څومره چې د صوتي تارونو لاره تنگه
وي او څومره پکښې رپېدل یا ارتعاش زیات شي هغه هومره اواز هم تېز وي. په عامه توگه د
صوتي تارونو او حرکت یا چکر د ښځو او سړو تر منځه جدا جدا وي، د سړو د صوتي تارونو په یو
سکند کښې د ارتعاش یا چکر تعداد ۱۰۹ نه تر ۱۰۳ پورې وي او د ښځو د ۲۱۸ نه تر ۳۲۲ پورې وي

د مخرج معنا د وتلو ځاۍ دے خو په اصطلاح کښې چې کوم ځاۍ نه حرف ادا کولې شي

هغې ته مخرج وایي. د صحیح تول مطابق وولس مخرجونه دي. (۱۲)

د مخرجونو په شمېره کښې د عربي پوهانو اختلاف دے، فراء څوارلس، سيبويه، شپاړس او خلیل
بن احمد دولس یاد کړي دي، چې په ترتیب داسې دي.

1. مخرج د خولې خانه، د دې نه الف، واؤ او ی ادا کيږي.

2. د خلق کومي حصه، کومه چې د سيني يا پرپوس اړخ ته وي او د مری اخري حصه وي، د دې نه ه، ادا کيږي.
3. د مری مينځنۍ حصه، وسط خلق يعنې ستوني نه ع او ح ادا کيږي. لساني مخرجونه: په ژبنيز مخرجونو کښې دا شامل دي:
4. ژبې، لهات (Uvula) سره چې د ژبې اخري حصه ولگي نو د ق
5. د ژبې وېخ چې نرم تالو سره اولگي نو د ک او گ غږ پېدا شي.
6. د ژبې مينځ چې مقابل بره تالو سره او جنگيږي نو درې غږونه ج، ش، ی پېدا کيږي دې ته حروف شجريه وائي. (۱۳)
7. د ژبې د اړخونو او د بره ژامې د غاښونو د وېخ نه ض ادا کيږي، دې ته حافيه، طرفيه هم وئيلے شي.
8. ل د ژبې د غاړې نه څوکې پورې حصې او بره غاښونو د اورو نه ادا کيږي.
9. د (ن) مخرج (د ل) سره نژدې د ژبې د سر خوا ته ادا کيږي.
10. د ژبې اړخ تر څوکې پورې او د ژبې د مينځ څه حصه چې اورو سره اولگي نو د "ر" غږ پېدا کيږي، "ږ" د "ل" او "ر" تر مېنځه ادا کيږي. ل، ن، ر ته طرفيه، اړخيز (Lateral) وائي. خ چې اکثر خل يې تلفظ د "ز" په شان کوي، ژبه پرې غاښونه سره لگي. (۱۴)
11. د ژبې سر چې مخامخ دوو غاښونو ويخونو سره او جنگيږي نو د "ر"، ط، ت غږ پېدا کوي، دغسې د پښتو "چ" هم د "ت" مخرج ته نژدې د م، خو اورو سره لگي. (۱۵)
12. د ژبې سر د بره دوه غاښونو د سرو نو نه د ظ، ذ، ث غږ پېدا کيږي، "ز" او "څ" هم دغه مخرجونه ته نژدې ادا کيږي.
13. س، ص، ز، د ژبې د سر او مخامخ دوه لاندينو غاښونو د سرو نو نه پېدا کيږي، دې ته صفيريه يعنې د شپيلي او ازونه هم وائي. شونديز يا شفوي مخرجونه: (Bilabial)
14. ف د ژبې دننه حصې او بره دوه غاښونو سرو نو نه پېدا کيږي.
15. د شونو نه درې قسمه غږونه ووځي لکه پ، ب، م، و خوب د ژبې د شونو د لمدې حصې نه په سختۍ سره او "م" د اوچې حصې نه په نرمۍ سره پېدا کيږي او "و" کښې شونديز يو بل نه لږې لږې وي او گول شکل اختياري وي.
16. ن، ڼ او م د پوزې په لاره ادا کيږي او پوزيز يا انفي ورته وئيلے شي.

ژبیز	بره او لاندې شونډې	ب، پ، م، و
غابیز	د ژبې څوکه او غابونه	س، ص، ض
تالويز	د ژبې منځ او سخت تالو	ج، چ،
نرم تالو	د ژبې ويخ يا شا اړخ او نرم تالو	ک، گ
اوريز	اورې، د غابونو ويخ او د ژبې څوکه او سر	د، ت
معکوس يا ژب اورپين	ژبه بره ځي او دننه اړخ ته اورپي	ډ، ټ، ږ، ښ، ل

د غږ د ادائیکې طريقې (Manner of Articulation) :

غږونه په مختلفو طريقو ادا کولې شي چې په هغو کښې بند شي (Stops) پوزيز (Nasal) احتکاکي يا منبلي (Fricatives) رپندي يا ارتعاشي (Trill) معکوسي، اړخيز يا طرفيه (Lateral) وغېره دي.

بندشي، تم (Stops or Plosive)

دې قسم ته انسدادی او انفجاري هم وائي. کله چې غږ د خولې او پوزې دواړو لارو بند کړي شي او هوا د څه وخت د پاره ايساره کړي شي او بيا پرانستلې يا پرېښودلې شي نو دې حالت کښې چې کوم غږ پېدا کېږي دې ته بندشي يا تم (Stops) وئيلې شي.

د دواړو شونډو په بندېدلو يا د ژبې د څوکې او د بره غابونو د يو بل سره په يو ځای کېدلو يا په تالو کښې د بندېدو په وجه بندشي غږونه پېدا کېږي. (۱۶)

“A plosive or stop consonant is one that is produced with a stricture. The articulations are in firm contact for some time.” (۱۷)

بندشي غږ کښې مخرج يا وتونځای بندېږي يعنې د هوا تگ ته لاره نيولې شي او بيا پرانستلې شي. د خولې، تالو يا پوزې لاره بنده شي او بيا زور سره چې کوم غږ راوځي تم يا بندشي وئيلې شي. دا بندېدلو وخت د پاره وي او ډېر زور هوا په زور سره دننه يا بهر تلې راتلې شي. (۱۸)

په دې کښې د حرکت کوونکي (Active) او بې حرکت (passive) اندامونو په يو ځای کېدو سره مکمل بندېدو پېدا کېږي، دغسې نرم تالو هم لاندې اړخ ته خور شي او د پوزې لاره هم بنده کړي. بيا حرکت کوونکي اندامونه د بې حرکت اندامونو نه جدا شي او غږ پېدا کړي. د دې مثالونه ب، پ، ت، ټ، چ، د، ډ، ک، گ، وغېره.

د بندشي اوازونو هم دوه قسمونه دي يو هغه غږ چې د هغې (ه) غږ پکښې هم شامل شي نو دې ته بيا (aspirate stop) وائي. ږ، به، ته، که وغېره او نور. او بل قسم ئې ساده بند اواز دے.

پوزيز، انفي: (Nasal)

انفي هغه غبرونه دي چې د کومو د ادا کولو په وخت چې خوله په مکمله توگه بندېږي او هوا د پوزې د لارې بهر راوځي. کله چې هوا ته د خولې لاره بنده شي نو بيا د پوزې د لارې بهر اوځي په داسې حالت کې چې خالص پوزيز يا انفي غبر پيدا کېږي.

“A Nasal is produced by stricture of complete oral closer. The soft palate is lowered and the air passes through the nose. All Nasal sounds are voiced.” (۱۹)

انفي او اوزونو کېنې خوله بېخي بنده وي. نرم تالو بنکته وي او هوا د پوزې په لاره تېرېږي. ټول انفي غبرونه او از لرونکي وي. د داسې قسم غبرونو د ادائېگۍ په وخت نرم تالو لاندې اړخ ته حرکت کوي د هوا لاره بند وي او بيا دغه هوا د پوزې په لاره حرکت کوي. په دې وخت کېنې د غريز تارونه (Vocal cards) رپېږي او غبرن او از پيدا کوي. په دې قسمه غبرونو کېنې /م/ن/ او/ن/ شامل دي. /م/ شونډيز د په دې کېنې دواړه شونډې يو بل سره او د هوا بندېز پيدا کوي. د /ن/ د غبر په ادا کولو کېنې د شونډې سر د غابنونو وېخ سره اولگي هوا ته د خولې لاره اونيسي او د نرم تالو د حرکت په وجه د پوزې په لاره ووځي. دې ته انفي اوريز غبر هم وائي د /ن/ په غبر کېنې د ژبې آخري حصه د تالو په مدد هوا ته لاره نيسي او د پوزې په لاره خارج شي. دې ته انفي تالويز غبريز (Voice alveolar nasal) هم وئيلې شي.

مېنلي، احتکاكي، صفيري :- (Fricatives)

په دې قسمه غبرونو کېنې د ساه لاره په داسې انداز نيولې شي چې په گرانه او زور سره راوځي، په دغه وخت کېنې چې کوم غبر پيدا کېږي نو د شپېلي غونډې غبر ترې محسوسېږي نو ځکه ورته صفيري يعني د شپېلي غبر هم وئيلې شي.

د ډيوډ کرسټل مطابق په دې کېنې شونډې ډېرې کلکې بندې نه وي نو تر منځه ئې د شپېلي په څير غبر پيدا کېږي. په دې غبر د مخرجونو سره مېرلې شي نو ځکه ورته احتکاكي (Fricative) وائي. ۲۰ په دې قسمه غبرونو کېنې /س/، /ش/ او /ن/ شامل دي. محمود مرهون /ز/، /ر/، /ن/ هم په دې کېنې شاملوي. (۲۱)

ډاکټر طارق رحمان خلقي (Glottal) /ح/ او /غ/ هم په دې قسم کېنې شمېر کړي دي. په خلقي غبرونو کېنې د خلق د ژورتيا نه په زور يا مېرلو سره غبر پيدا کېږي او غريز تارونه (Vocal cards) رپوي. (۲۲)

په دې غبرونو کښې د هوا لاره په مکمل طور بندېږي او په معمولي يا د زور سره هوا بهر وتلې شي. په دې کښې د غبرونو حرکت کونکي اندامونه د بې حرکت اندامونو سره په داسې طريقه نژدې کېږي چې د هوا د پاره ډېر معمولي او نرۍ لاره وي. د دې مثالونه دا دي. -
خ، ژ، س، ش، ف، غ او نور

تم منبلي :- (Affricates)

دا قسم غبرونه د بندشي (Stops) او منبلو يا اختکالي (Fricative) دواړه خاصیتونه لري. د دې د غبرونو په وخت که هوا هر څومره بندولې شي خو په مزه مزه ويستلې هم شي. -

ارتعاشي، رپندي :- (Trill)

د غبر د ادا کولو په وخت که چېرې حرکت کونکي اندامونه (Active Articulator) د بې حرکت اندامونو (Passive Articulators) سره څو واره يا بيا بيا جنګېږي نو په خوزنده اندامونو کښې رپېدل پېدا کوي او د دغې رپېدلو په وجه ورته رپېدونکي غبرونه (Trill) وائي که خوزنده يو ځل د بې حرکت اندام سره اولګي نو بيا ورته پرک (Flap) وائي. -

"هواکے گزرنے سے اگر منہ کا کوئی اندرونی پک دار حصہ مرتعش ہوا ٹھے تو ارتعاش (Trill) آواز پيدا ہوتی ہے۔ ارتعاش کی یہ کیفیت اگر نہایت مختصر ہے اور هواکے گزرنے سے صرف ایک ہی تھپک پيدا ہوتو اسے تھپک دار Flap آواز کہتے ہیں۔" (۲۳)

يو ځل تپ سره غبر ادا شي نو Flap او که بيا بيا رپېدلو په وجه پېدا شي نو رپېدونکي يا ارتعاشي Trill غبر وي. په دې کښې خوزيدونکي اندامونه د ډېر لږ وخت د پاره يو بل سره لګي او ايسارېږي نه. -

"دا هغه اوازونه دي چې د ادا کولو په وخت ئې د ژبې اړخونه په تالو پورې اومرلې شي او د ژبې څوکه پرله پسې تالو او اورو سره جختېږي، دې اوازونو ته رپېدونکي اوازونه وائي." (۲۴)

کله چې د غبر د پېدا کېدلو په وخت په غبريزو اندامونو کښې ارتعاش يا رپېدل پېدا شي نو دې ته ارتعاشي او که غبر داسې حالت کښې پېدا شي چې خوزېدونکې اندام د بې حرکت سره د يو ډغرې سره تېر شي نو د يو ډب يا تپ دغې کیفیت ته ډب، تپ Flap وئيلې شي. (۲۵)

ر، ږ، د دې مثالونه دي

اړخيز، طرفيه :- (Lateral)

دې قسم غږ ته اردو کناري او پهلوي هم وئیلے شي۔ په دې قسمه غږونو کښې د خولې مينځ بندوی او غږ د ژبې يو اړخ يا دارو اړخونو ته ادا مولے شي۔ اشرف علی تھانوي ليکي۔

انحراف (هټنا): جن حروف میں یہ صفت پائی جاتی ہے انکو مخرفہ کہتے ہیں اور وہ دوحروف ہیں ”لام“ اور ”را“ مطلب اس صفت کا یہ ہے کہ ان کے ادا کے وقت ”لام“ میں تو زبان کے کنارہ کی طرف اور ”را“ میں کچھ زبان کی پشت اور کچھ ”لام“ کے موقع کی طرف میار ان پایا جاتا ہے۔" (۲۶)

په دې غږونو کښې د ژبې څوکه غاښونه سره لگي او د ژبې دواړه اړخونه هوا دپاره خالي وي او هوا پرې اوځي۔ مجاور احمد زیار ليکي۔

”کله چې د ژبې يوه برخه له يوه زيرځي سره داسې ولگي چې د گرهار بهنځ يواځې په مينځ کښې وتړي، مگر د خولې يوه خوا (وښکي) يا دوې خواوې بېرته پرېږده، اړخيز ډول پيدا کېږي۔“ (۲۷)

مطلب دا چې دې قسمه غږ کښې منځنۍ لاره د هوا دپاره بنده وي خو د ژبې يو اړخ ته يا دواړو اړخونو ته د هوا دپاره بنديز نه وي او هوا پرې تېرولے شي۔

د دې قسمه غږونو مثالونه /ل/ او /ر/ دي خو قاري جمشېد علي، اصول التجويز کښې ل، ن، ر درې واړه په دې قسم کښې شمېرلي دي۔ (۲۸) اظهار احمد تھانوي هم دغه درې واړه اړخيز يا طرفيه بللي دي۔ (۲۹)

معکوس يا ژب اوږيز :- Retroflex

په دې قسمه غږونو کښې د ژبې څوکه د تالو يا بره اړخ ته تاوېږي۔ په دې د ادائیکي مقام کښې بدلون نه وي خو د ادائیکي طريقه بدله وي۔ د ژبې څوکه اوچتېږي او شا اړخ ته تاوېږي۔
ډ، ټ، ږ، ش، ږ او ښ ئې مثالونه دي۔

دغه ذکر شوي ټول قسمونه بې واک (Consonant) غږونه جوړوي۔ چې يوه نمونه ئې په دې نقشه کښې وړاندې کېږي۔

جدول

مثال	طريقه	قسم
ب، پ، ټ، د، ډک، ځک	د هوا لاره مکمل بنده وي	بند شي (Stops)
س، ش، ز، ح، غ، ږ، ښ	د هوا دپاره معمولي يا نرۍ لاره	مښلي، احتکاکي Fricative
م، ن، ښ	هوا ته د خولې لاره مکمله بندولې او په پوزه ووځي	پوزيز، انفي Nasal

ر، ڙ	خو زیدونکي اندامونه د بې حرکت سره بیا بیا جنگبږي او رپېدل پیدا کوي	ارتعاشي یا رپندي Trill
ل، ن، ر	د خولې مینځ بندوي او هوا د ژبې اړخونه بهر ووځي	اړخیز یا طرفیه Lateral
ږ، ښ	د ژبې څوکه بره تالو اړخ ته تاوېږي	معکوس، اړخیز Retroflex

د بې واک یا اصلي غږونو د پېژندګلو دپاره درې طریقي استعمالېږي۔

1. اواز لرونکے دے که بې اواز (Voiced, Unvoiced)

2. د مخرج یعنی د ادائیگی د مقام په ذریعه (Place of Articulation)

3. د ادائیگی د طریقي په ذریعه Manner of Articulation

د مثال په توګه /ب/ شونډیز بند شي او غږ لرونکے اواز دے۔ دغسې /پ/ هم شونډیز، بند شي

خو بې غږ (Unvoiced) دے۔ دغسې /ر/ ژب تالویز، رپدونکے Trill غږ لرونکے (Voiced) دے۔

حوالی:

1. رنستین صدیق اللہ، پوهاند، پښتو گرامر، پېښور، یونیورسټی بک اېجنسی، ۲۰۱۴ء، مخ ۲۴
2. شاکر، نور احمد، پوهندو، ژبني څېړنې، ۱۳۵۰، مخ ۱۳
3. خویشکي، محمد صابر، پوهنوال، پښتو غږ پوهنه او ويي پوهنه، جرمني، د افغان کلتوري ټولنه، ۲۰۰۵ء، مخ ۱۳
4. خليل صدیقي، اواز شناسی، لاهور، بیکن بکس، ۲۰۱۵ء، ص ۳۲
5. سهیل بخاري، ڈاکټر، اردو زبان کا صوتی نظام او تقابلی مطالعہ، اسلام آباد، مقتدرہ قومی زبان، ۱۹۹۱ء، ص ۱۳
6. کمال، محمد اشرف، ڈاکټر، لسانیات اور زبان کی تشکیل، فیصل آباد، مثال پبلشرز، ۲۰۱۵ء، ص ۱۳۳
7. زیار مجاور احمد، دکتور، پوهاند، پښتو پویه، کابل دانش خپرندویه ټولنه، ۲۰۰۵ء، مخ ۲۸
8. محمد گل، مومند، د پښتو ژبې لياره، پېښور، د صافي پښتو څېړنې او پراښتيا مرکز، ۱۳۸۳، مخ ۳
9. گیان چند جین، پروفیسر، عام لسانیات، لاهور، بک ٹاک، ۲۰۱۸ء، ص ۸۰
10. عبدالقادر سردر، ژبه او ژبپوهنه، ژباړن ډاکټر نصر اللہ جان وزیر، پېښور، پښتو اکیډمی پېښور یونیورسټی، ۲۰۱۸ء، مخ ۵۸
11. پالوال، عبدالرازق، ډاکټر، معیاري پښتو، شال جرمني، مخ ۹
12. جمشید علي، قاري، مولانا، اصول التجويد حصه دوم، دیوبند، مکتبه رشیدیہ، ص ۲
13. افریدی، عبد الحمید، تسهیل القرآن فی حل جمال القرآن، نستہ چارسده، ۲۰۱۸ء، مخ ۳۱
14. تقویم الحق، پروفیسر، ډاکټر، راج ولي شاه خټک، پښتو لیک لارے، پېښور، پښتو اکیډمی، پېښور یونیورسټی، ۲۰۱۱ء، مخ ۲۵
15. هربرت پنزل، د پښتو گرامر، ژباړن، محمد رحیم الهام، کابل، د ادبیاتو یو منځ، ۲۰۱۰ء، مخ ۴۸
16. خليل، صدیقي، زبان کیا هے، ملتان، بیکن بکس، ص ۴۵

18. طارق رحمان، ڈاکٹر، لسانیات ایک تعارف، مترجم اصغر بشیر، کراچی، سٹی بک پوائنٹ، ۲۰۱۷ء، ص ۴۰
19. *Linguistics & phonetics. P.51*
20. ڈیوڈ کرٹل، لسانیات کیا ہے، مترجم ڈاکٹر نصیر احمد خان، لاہور، عبداللہ اکیڈمی، 2017، ص 650
21. محمود مرہون، پوہیالی، آواز پوہنہ، افغانستان، ۱۳۹۴ مخ، ۷۵
22. طارق رحمان، ڈاکٹر، لسانیات ایک تعارف، مترجم اصغر بشیر، کراچی سٹی بک پوائنٹ، 2017، ص 49
23. نارنگ، گوپی چندر، ڈاکٹر، اردو کی تعلیم کے لسانی پہلو، دہلی، آزاد کتب گھر، 1961، ص 15
24. بشرہ اکرام، ڈاکٹر، ژبپوہنہ، پبسنور، اکیڈمی پبسنور یونیورسٹی، ۲۰۱۸، مخ، ۲۲۲
25. اختر اعوان، الٰہی بخش، ڈاکٹر، ہند کو صوتیات، پشاور، گندھارہ ہند کو بورڈ، 2004، ص 53
26. تھانوی، اشرف علی، مولانا، جمال القرآن، پشاور، بیت العلم، س، ن، ص، 15
27. زیار، مجاور احمد، دوکتور، پبستو، پبستو، کابل، دانش خپرونندونہ ٹولنہ، ۲۰۰۵، مخ،
- ۵۱
28. جمشید علی، قاری، مولانا، اصول التجوید، اترپردیش، مکتبہ رشیدیہ دیوبند، سن، ص ۱۰
29. تھانوی، ظہار احمد، خلاصہ التجوید، لاہور، قرأت اکیڈمی، ۱۳۹۸ھ، ص ۱۲